

[Lasse Budtz.]

og repertoiret kan blive nuanceret på en langt mere tilfredsstillende måde.

De administrative besparelser, som landsteatret må fremkalde, kan formentlig øges, hvis det kgl. teaters turnévirkomhed inddrages i større eller mindre grad, og jeg tror, at der netop på dette område vil være både mulighed og behov for besparelser.

Vi ved, som det fremhæves i bemærkningerne, at de rejsende teatre ikke altid har været i stand til at imødekomme publikumsorganisationernes behov for køb af forestillinger, og også det er et problem, som nu skulle kunne løses via landsteatret.

Jeg kunne vel tænke mig, at nogle vil mene, at det rejsende teater, selv om det altså netop ikke skal være en monopolinstitution, skulle komme til eller få mulighed for at påvirke repertoiret i en bestemt retning, men for det første er det i hvert fald næppe landsteatret selv, der kan udøve en sådan kunstnerisk pression, men, hvis der overhovedet er tale om pression, i højere grad teaterrådet, som naturligt skal tage stilling til, hvilke produktioner der kan komme med, og som naturligt også må skele til produktionernes niveau og budgetternes effektivitet. For det andet har vi ministerens ord for, at landsteatret ikke tilsigter nogen ændring af de enkelte teatres indre liv så at sige: valget af forestillinger og valget af den kunstneriske linje må og skal der ikke pilles ved, og det skulle også være nødvendigt, for det er jo netop meningen at skabe et varieret tilbud; men kommer der en konkurrence, som skærper kvaliteten, er det dog kun godt.

Det er nok praktisk at fastslå, at de turnerende teatre, som ikke er med i de enkelte sæsoners virksomhed for Det rejsende Landsteater, fortsat kan få støtte, og denne fortsatte støtte er afgørende nødvendig ikke blot for at sikre teatervirksomhedens fortsatte eksistens også på dette plan, men sandelig også for at sikre disse teatres muligheder for at komme med i Det rejsende Lands-teaters virksomhed senere.

Børneteatrene og det opsøgende teater blev snydt, sidste gang der blev lovgivet på dette område, og ministeren har nu forsøgt at rette op på skaderne, men jeg har set, at der ikke er udelt tilfredshed overalt med netop denne del af forslaget. Jeg tror, det er

en af de ting, vi bør beskæftige os ret indgående med under drøftelserne.

Mulige problemer om sammensætningen af Det rejsende Landsteaters bestyrelse forekommer mig ikke større, end at de må kunne løses temmelig let, og det fælles distributionsorgan kan næppe heller volde større vanskeligheder; det vil være naturligt at bygge på Det danske Teaters apparat og erfaring. Endelig skal jeg sige, at forslaget om justeringer af lovregler for teaterrådet forekommer mig indlysende rigtigt.

I forbindelse med den almindelige sparepsykose, som har grebet en række af partierne i dette høje ting, er også spørgsmålet om statsstøtten til teatervirksomheden blevet inddraget nu og da, og det mindst ubehagelige, om end måske endnu uofficielle, forslag går ud på, at man eventuelt kunne udsætte dette lovforslags ikrafttræden; det vil jeg fraråde. Men der er som bekendt endnu mere vidtgående forslag om simpelt hen at lade teaterlivet passe sig selv. Det er så afgjort imod socialdemokratiets kulturpolitik, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at man forsøger at få dette forslag gennemført så hurtigt som muligt i indeværende samling og forhåbentlig afviser de angreb, der måtte komme i forbindelse med eventuelle sparorerunder.

Nathalie Lind (V):

Da folketinget i juni 1975 vedtog, at der skulle oprettes en københavnsk landsdels-scene, var der samtidig et flertal i kulturudvalget, der bad ministeren optage forhandlinger med Amdsrådsforeningen for at skaffe Det danske Teater status som en rejsende landsdelsscene. Men det forslag, vi nu har fået forelagt, er langt mere ambitiøst. Resultatet er jo blevet, at man vil danne et rejsende landsteater, hvor ikke alene Det danske Teater og Den jyske Opera, men også en række andre turnerende teatre skal indgå. Underskuddet skal dækkes med 50 pct. af staten og 50 pct. af amtskommunerne, dog skal de amtskommuner, der i forvejen har en landsdelsscene, som det er nævnt, alene bidrage til landsoperaen. Som også hr. Lasse Budtz nævnedes, skal anden turnévirkomhed fortsat kunne støttes af kulturministeriet efter lovforslagets § 15. Jeg tror, man her må være opmærksom på, at for de teatre, der, hvis forslaget gennem-